ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาการนำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 มาใช้ใน

โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในจังหวัดสงขลา

ผู้เขียน นางมลฤดี ทองศรี สาขาวิชา ภาษาศาสตร์ประยุกต์

ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษที่มีต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 การ นำหลักสูตรมาใช้ ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายและการปฏิบัติ ตลอดจนปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ การวิจัย คังกล่าวทำขึ้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในเขตพื้นที่การศึกษา 1, 2 และ 3 ในจังหวัดสงขลา เครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามและบันทึกจากการสังเกตการสอนในห้องเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ทั้งหมดจำนวน 156 คน ซึ่งสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในปีการศึกษา 2547 ตอบแบบสอบถามโดยการ ระบุระดับความเห็นด้วยต่อหลักสูตร ระดับการนำหลักสูตรไปปฏิบัติและระดับความรุนแรงของปัญหาในการ สอนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามที่ได้กลับคืนมามีจำนวน 140 ฉบับ คิดเป็น 89.74 % ของกลุ่มประชากร นอกจาก นี้ ผู้วิจัยได้สังเกตการเรียนการสอนใน 3 ห้องเรียนจากโรงเรียน 3 แห่ง เพื่อเป็นการสะท้อนการนำหลักสูตรภาษา อังกฤษไปปฏิบัติ

ผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถามและการสังเกตการสอนพบว่าครูภาษาอังกฤษใน 3 เขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 ในระดับที่สูง หัวข้อที่ครูเห็นด้วยมากที่สุด คือความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูลสำหรับวิชาอื่นๆจากแหล่งการเรียนรู้ที่ มือยู่หลากหลาย เพื่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และ เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติครูให้ความเห็นว่า มีการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับปานกลางและพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ การนำหลักสูตรมาใช้ในห้องเรียนอยู่ในระดับที่น้อยกว่ามากเมื่อเปรียบเทียบกับระดับ ความเห็นด้วยต่อหลักสูตร ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ามีช่องว่างระหว่างนโยบายกับการปฏิบัติ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าครูในจังหวัดสงขลามีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหา เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ความสามารถทางภาษาของนักเรียน สิ่งแวคล้อมรอบๆ โรงเรียน การสนับสนุนจากโรงเรียน และชุมชน การขาดแคลนอุปกรณ์การสอนและแหล่งการเรียนรู้ ปัญหาที่จัดว่ารุนแรงที่สุดคือ อิทธิพลของการ สอบเข้ามหาวิทยาลัย ปัญหาเหล่านี้นับเป็นปัจจัยซึ่งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างนโยบายกับการปฏิบัติ Thesis Title An Investigation into the Implementation of 2001 English

Language Curriculum in Government Secondary Schools in

Songkhla

Author Mrs. Monruedee Thongsri

Major Program Applied Linguistics

Academic Year 2005

ABSTRACT

This study investigated English teachers' views on the 2001 English language curriculum, the implementation of the curriculum, the relationship between the policy and practice, and problems obstructing the English language teaching. The study was conducted in government secondary schools in educational regions 1, 2, and 3 in Songkhla. The research instruments consisted of a questionnaire and observation field-notes. All 156 English teachers who taught in Matthayomsuksa 4 and Matthayomsuksa 5 in the academic year 2004 were asked to respond to the questionnaire by indicating the extent of their support for the curriculum statements, the extent of the perceived implementation, and the degree of seriousness of problems obstructing the English language teaching. One hundred and forty questionnaires were returned, representing 89.74 percent of the population. In addition, the investigator observed 3 classes in three schools to reflect the curriculum statements in practice.

The combined results from the questionnaire and observation field-notes show that English teachers in three educational regions in Songkhla highly support the 2001 English curriculum statements. The most highly supported curriculum statements were related to the need to use English for seeking knowledge for other subjects from a variety of sources, for furthering study and career, and for communication.

In practice, however, the teachers perceived the implementation of the curriculum at moderate level. In addition, the relationship between the extent of support for the curriculum and the extent of the perceived implementation of the curriculum were significantly different--that is, the extent of implementation of the curriculum was much lower than the degree of the teachers' support for the

curriculum. Thus, it can be said that there is a significant gap between the policy and practice.

The results from this study also show that the teachers in Songkhla have problems in English language teaching. The problems are related to the curriculum itself, students' language proficiency, the environment around school, support from school or community, lack of teaching aids and learning resources. The most serious problem is the influence of the university entrance examination. All these can be considered as factors that widen the gap between policy and practice.